

Sygn. akt III RC 159/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **SSR. Tomasz Simiński-Stanny**

Protokolant **sekr. sąd. Agnieszka Meirowska**

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 roku w Grudziądzu

sprawy z powództwa małoletniego J. G. (1) działającego przez ojca J. G. (2)

przeciwko K. M. reprezentowanej przez kuratora A. N.

o podwyższenie alimentów

orzekł:

1. Podwyższa od pozwanej K. M. rentę alimentacyjną na rzecz małoletniego powoda J. G. (1) z kwoty 300,-zł (trzysta złotych) miesięcznie ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu dnia 31 marca 2011 w sprawie III RC 951/10 do kwoty 600,-zł (sześćset złotych) miesięcznie płatną do dnia 15-go każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniego powoda – ojca J. G. (2) z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności poszczególnych kwot poczynając od dnia 16 maja 2016 roku;
2. Nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności;
3. Nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi za I instancję.

Sygn. akt III RC 159/16

UZASADNIENIE

Małoletni J. G. (1), działający przez ojca J. G. (2) domagał się w pozwie złożonym w dniu 11.03.2016 roku do Sądu Rejonowego w Grudziądzu od pozwanej K. M. (poprz. G.) podwyższenia alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu z dnia 31.03.2011 r. w sprawie sygn. akt III RC 951/10 z kwoty 300 zł. miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie. Ojciec powoda uzasadnił żądanie pozwu twierdzeniem, że ostatnia podwyżka alimentów miała miejsce blisko 5 lat wcześniej, potrzeby nieomal już dorosłego syna znacznie wzrosły, zwłaszcza w kontekście wydatków na naukę w szkole średniej - technikum mechatronicznym, a pozwana nie wykazuje praktycznie jakiegokolwiek zainteresowania synem i w niczym mu nie pomaga. Ponadto J. G. (2) stwierdził, że żądane od pozwanej zamieszkującej na stałe i pracującej w Niemczech są i tak niewysokie, skoro stanowią równowartość niespełna 150 € (Euro) i stać ją, w kontekście wzrostu uzasadnionych potrzeb syna, na wyższe alimenty.

Pozwana K. M. nie wdała się w spór, gdyż odpisu pozwu wraz z pouczeniem wysłanego przez Sąd w dniu 22.03.2016 r. na ostatni znany stronie powodowej adres w Niemczech tj. w M. przy ul. (...) nie odebrała, zaś przesyłka została zwrócona z adnotacją zagranicznego operatora pocztowego o „niezidentyfikowanym odbiorcy pod podanym adresem” (k. 9 akt). W tej sytuacji Sąd pismem z dnia 12.04.2016 r. wezwał przedstawiciela ustawowego powoda – J. G. (2) do podania aktualnego adresu pozwanej w Niemczech. W odpowiedzi z dnia 19.04.2016 r. J. G. (2) poinformował, że nie jest w posiadaniu wiedzy o obecnym adresie pozwanej K. M., zapewnił jednak, że na pewno przebywa i pracuje w Niemczech. W tej sytuacji Sąd kolejnym pismem z dnia 4.05.2016 r. zwrócił się do J. G. (2) z zapytaniem czy cofa pozw

czy też wnosi o ustanowienie dla pozwanej kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu. Sąd ponadto pouczył, że wniosek złożony na piśmie winien zawierać uzasadnienie i podanie jakie czynności (bez powodzenia) strona powodowa dotychczas podjęła celem ustalenia adresu pozwanej za granicą. W odpowiedzi J. G. (2) pismem procesowym z dnia 19.04.2016 r. (k. 14 akt) oświadczył, że podtrzymuje powództwo i wnosi o ustanowienie kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanej K. M. ponieważ działania podjęte celem ustalenia miejsca zamieszkania pozwanej w Niemczech nie przyniosły rezultatu, gdyż posiadane numery telefonów są nieaktualne. W tej sytuacji uznając, że strona powodowa uprawdopodobniła, że miejsce pobytu pozwanej pozostaje nieznaną przewodniczący zarządzeniem z dnia 13.04.2016 r. ustanowił, na jej wniosek jako zainteresowanego, na mocy art. 143 i 144 kpc dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanej K. M. kuratora w osobie pracownika sekretariatu tut. Sądu – A. N., zaś skuteczność doręczenia pozwu do rąk kuratora uzależnił od upływu 7 dni od dnia wywieszenia zarządzenia na urzędowej tablicy ogłoszeń w gmachu tut. sądu i Urzędu Miejskiego w G..

Ustanowiony kurator procesowy A. N. na rozprawie w dniu 9.06.2016 r. uznała powództwo jedynie co do zasady, natomiast samą wysokość żądania pozostawiła do uznania Sądu.

Sąd ustalił, co następuje:

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu w dniu 31.03.2011 r. pozwana K. M. (poprz. G.) zobowiązała się podwyższyć rentę alimentacyjną na rzecz małoletniego syna J. G. (1) z kwoty 100 zł miesięcznie ustalonej wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 31.08.2007 r. w sprawie IC 1025/07 do kwoty 300 zł. miesięcznie. Uгода ta uprawomocniła się dnia 8.04.2011 r.

W okresie tym małoletni J. G. (1) był 13 - letnim dzieckiem kończącym naukę w VI klasie szkoły podstawowej, trenującym w klubie sportowym lekkoatletykę (biegi i skoki wzwyż) oraz koszykówkę. Osiągał bardzo dobre i dobre wyniki w nauce.

Przedstawiciel ustawowy chłopca -ojciec J. G. (2) pracował w wojskowej centrali telefonicznej jako pracownik cywilny wojska i zarabiał netto 1635 zł. Splacał także raty za pożyczkę zaciągniętą na uruchomienie działalności gospodarczej byłej żony – pozwanej w kwocie 300 zł.

Pozwana K. M., z zawodu technik odzieżowy była wówczas bezrobotną z prawem do zasiłku w kwocie 500 zł. i zajmowała się schorowanymi rodzicami w ich gospodarstwie rolnym. Wcześniej pozwana zatrudniona była w firmie konkubenta K. G. (związek rozpadł się w grudniu 2010 r.) z bliżej nie ustalonym wynagrodzeniem. Wykonywała różne prace: była barmanką, szyla pokrowce, obrusy i zasłony. Do 2009 r. pływała z partnerem zarobkowo na statkach, pracując w barach. W marcu 2011 r. miała na utrzymaniu dwuletnią wówczas córkę O., w związku z czym okresowo korzystała z urlopu macierzyńskiego.

W okresie ustalania poprzednich alimentów trzynastoletni, jak wspomniano, J. G. (1), wychowywany wyłącznie przez ojca, był dobrym uczniem i miał liczne zainteresowania. Poza trenowaniem lekkoatletyki i koszykówki interesował się historią i mitologią, brał udział także w olimpiadach matematycznych. Pozwana K. M. (poprz. G.) nie interesowała się już wówczas długotrwale synem (na rok przed rozwodem - w 2006 r. na piśmie zrzekła się już praw do opieki nad J. G. (1)), a zasądzone alimenty płaciła bardzo nieregularnie.

Dowód: wyrok SO w Toruniu o sygn. akt I C 1025/07 k. 4 akt 10

akta SR w Grudziądzu o sygn. akt III RC 951/10 wraz z oświadczeniem k 14 akt.

Obecnie małoletni J. G. (1) ma prawie 18 lat, jest uczniem klasy II Technikum Mechatronicznego w G. i uczy się dobrze, plasując się wśród czwórki najlepszych uczniów klasy, choć w ocenie ojca mogły osiągać jeszcze lepsze wyniki. Nie trenuje już koszykówki, gdyż ze względów finansowych (wydatki na odzież sportową i wyjazdy) musiał z treningów zrezygnować. Chętnie i dużo czyta, nie ma jednak obecnie dodatkowych sprecyzowanych zainteresowań. Po ukończeniu 4-letniego technikum pragnie kształcić się dalej.

Ojciec powoda – J. G. (2), z zawodu informatyk, w okresie wytoczenia powództwa nadal pracował zawodowo, jako pracownik cywilny wojska, w pełnym wymiarze czasu pracy, aktualnie w 11 (...) Oddziale (...), gdzie zarabia na poziomie od 2434 zł. do 2439 zł. miesięcznie brutto tj. od (...) zł. netto tj. na poziomie jedynie ok 100 zł wyższym niż 5 lat temu, w toku poprzedniej sprawy alimentacyjnej. Ojciec powoda jako pracownik tzw. budżetówki posiada prawo do nagrody rocznej (trzynastki) w lutym każdego roku.

Ojciec małoletniego powoda ponosi następujące stałe opłaty: 540 zł. miesięcznie tytułem czynszu za mieszkanie w tzw. kamienicy tj. w starym budownictwie, ponadto 150 zł. za energię elektryczną (licznik przedpłatowy) i za gaz 60 zł. co miesiąc oraz bliżej nieokreślone opłaty za telefon swój i syna oraz internet. Opłaty za ogrzewanie nie zostały sprecyzowane, zaś należności za wodę i odprowadzanie ścieków mieszczą się w czynszu.

Dowód: zeznania J. G. (2) k.23-24 akt,

zaświadczenie o wynagrodzeniu J. G. (2) k. 22 akt,

Pozwana K. M., reprezentowana w procesie przez kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu jest technikiem odzieżowym z doświadczeniem w prowadzeniu własnej działalności gospodarczej w zakresie usług krawieckich. Nie opiekuje się już chorą matką, jak miało to miejsce w 2011 r. Od kilku lat zamieszkuje w Niemczech, w stolicy B. – M. i tam pracuje zawodowo. Pozwana użytkuje kilkuletni samochód typu van marki F., przerobiony na gaz. W ostatnim okresie zmieniła mieszkanie na większe. Posiada co najmniej jedno dziecko z kolejnego związku- córkę O. w wieku ok. 7 lat. Brak jest informacji czy pozostaje obecnie w związku partnerskim czy jest samotna. Pozwana całkowicie nie interesuje się powodem. Ostatni raz widziała syna w Polsce na pogrzebie i stypie po śmierci swojej matki.

Dowód: - zeznania J. G. (2) k.23-24 akt,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań ojca małol. powoda – J. G. (2), oraz dowodów w postaci dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, które miały odnośnie przytoczonych faktów charakter bezsporny. Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom strony powodowej, gdyż były one spontaniczne, szczere i logiczne oraz znalazły one oparcie w niepodważonych także w swojej wiarygodności zeznaniach obu stron złożonych na rozprawie w poprzedniej sprawie alimentacyjnej w 2011 r., jak również niepodważonych co do swojej autentyczności oryginałach lub kserokopiach dokumentów załączonych do akt bieżącej jak i poprzedniej sprawy alimentacyjnej.

Sąd dał także w szczególności wiarę twierdzeniom J. G. (2) zawartym w jego zeznaniach w zakresie rzeczywistych możliwości zarobkowo-majątkowym matki K. M. jako zobowiązanej. Pozwana według informacji przekazywanych przez jej rodzinę np. siostrę pracuje w Niemczech zawodowo, poprawiła swoje warunki mieszkaniowe, zmieniając mieszkanie w M. na większe, w Polsce zaś ostatnio dokonała przeróbki posiadanego samochodu marki F. typu V. na gaz w warsztacie znajomego J. G. (2). Jako mało wiarygodna pozostaje jedynie okoliczność podana przez siostrę pozwanej (byłą szwagierkę), jak i jej męża, że nawet jako najbliższa krewna nie dysponuje ona aktualnym jej adresem. Wiarygodne pozostają także informacje otrzymane od wspólnych znajomych stron, zamieszkałych obecnie w Szwecji, że pozwana corocznie wyjeżdża na wakacje do Hiszpanii czy Francji.

Sporna zatem pozostawała w sprawie zasadność samego roszczenia małoletniego powoda o podwyższenie alimentów, a w szczególności oceny zmiany możliwości zarobkowych pozwanej matki K. M. jako zobowiązanej, przy w zasadzie trudnym do zakwestionowania wzroście uzasadnionych potrzeb, nieomal już dorosłego, J. G. (1).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. strony w razie zmiany stosunków mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zaś istotne zwiększenie, zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, w skutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, a niekiedy nawet

ustanie obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń wyznaczają natomiast, zgodnie z treścią art. 135 k.r.o., z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś rzeczywiste możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury i doktryny prawniczej zatem dopiero ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie (w całości bądź w części) potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w ocenie Sądu bezspornie nastąpiła istotna zmiana stosunków między stronami w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Fakt, że od ostatniego ukształtowania wysokości alimentów na drodze ugody sądowej do chwili wyrokowania upłynął okres 5 lat, świadczy już niejako automatycznie o wzroście uzasadnionych potrzeb małoletniego powoda. W związku z licznymi podwyżkami cen produktów i usług, a szczególnie czynszu, energii elektrycznej i gazu poziom opłat jest znacząco inny niż przed pięcioma laty. Małoletni J. G. (1) nie jest już od dawna uczniem szkoły podstawowej lecz obecnie kończy naukę w II klasie technikum i jego edukacja na tym etapie w stosunku do szkoły podstawowej czy gimnazjum również sama w sobie wiąże się z wyższymi wydatkami. Dotyczy to gł. konieczności ponoszenia wydatków na droższe podręczniki i pomoce szkolne, jak również bilety na dojazdy do bardziej odległej szkoły komunikacją miejską, nie wspominając już o rozlicznych składkach na komitet rodzicielski, fundusz klasowy, ubezpieczenie, itp.

Co istotne jednak, okoliczności, iż uzasadnione potrzeby małoletniego powoda, zdaniem Sądu, wzrosły, towarzyszył bliżej niesprecyzowany wzrost dochodów pozwanej, która w okresie wyrokowania osiągała wynagrodzenie za pracę w Niemczech, a zatem z pewnością wyższe niż pięć lat wcześniej, gdy miała ona jedynie prawo do zasiłku dla bezrobotnych w Polsce, gdy strony zawierały ugodę. Wysokość zarobków pozwanej w Niemczech jest Sądowi, podobnie jak stronie powodowej, bliżej nie znana ale podkreślenia wymaga, iż ugruntowane orzecznictwo sądów powszechnych stoi wyraźnie na stanowisku, że zobowiązany (rodzic) powinien podzielić się z małoletnim dzieckiem nawet najmniejszym dochodem.

Oczywiście w ocenie Sądu także rodzic wychowujący, w tym przypadku ojciec J. G. (2), winien nie tylko osobistymi staraniami lecz także dochodami z pracy zawodowej utrzymywać syna. Zdaniem Sądu czyni on jednak ze swojej strony należyte starania, a na obecnym etapie jej możliwości zarobkowe wyczerpuje dochód na poziomie jedynie o ok. 500 zł wyższy od najniższej urzędowej płacy. W tej sytuacji nie sposób przyjąć aby J. G. (2) dążył do faktycznego obciążenia pozwanej matki całością kosztów utrzymania ich dorastającego syna.

Sąd wziął pod uwagę przy orzekaniu także względy społeczne. Fakt, iż pozwana nie utrzymuje w ogóle kontaktu z synem porzucając go w wymiarze emocjonalnym, powoduje, że nie ponosi jakichkolwiek kosztów „styczności” np. wydatków na spotkania (w tym dojazdy i choćby symboliczne upominki), korespondencję czy koszty rozmów telefonicznych.

W tej sytuacji Sąd uznał, iż w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego, są pełne podstawy do podwyższenia dotychczasowej renty alimentacyjnej z kwoty 300 zł. do żądanej kwoty 600 zł. miesięcznie. na małol. J. G. (1) tj. stanowiącej mniej niż kwotę 150 € z uzyskiwanych przez pozwaną w Niemczech dochodów, albowiem wykazany został znaczący wzrost potrzeb uprawnionego, którym towarzyszył pewien wzrost dochodów pozwanej, jako osoby zobowiązanej.

Powyższe rozstrzygnięcia Sąd oparł o dyspozycje przepisu art. 138 k.r.o. w związku z art. 133 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o.

Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 §1 pkt. 1 kpc.

O kosztach sądowych w postaci opłaty stosunkowej za I instancję od zasądzonego roszczenia alimentacyjnego orzeczono po myśli art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz art. 98

i art. 100 k.p.c. obciążając nimi Skarb Państwa, gdyż strona pozwana i zarazem przegrywająca przebywa za granicą a adres jej zamieszkania lub pobytu jest nieznany, co uniemożliwiłoby ściąganie kosztów.